

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر درمان گروهی مبتنی بر رویکرد سیستم خانواده درونی (IFS) بر انعطاف پذیری و تاب آوری زنان شاغل در آموزش و پرورش شهرستان چادگان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق، روانشناسی و علوم تربیتی در ایران و جهان اسلام (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

زهرا عسگری - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه پیام نور، اصفهان، ایران

اعظم صالحی - استادیار گروه مشاوره، دانشگاه پیام نور، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی درمان گروهی مبتنی بر رویکرد سیستم خانواده درونی (IFS) بر انعطاف پذیری و تاب آوری زنان شاغل در آموزش و پرورش شهرستان چادگان می باشد. روش پژوهش، شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون پس آزمون و گروه گواه است. جامعه آماری، شامل کلیه زنان شاغل در آموزش و پرورش شهرستان چادگان است که در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ تدریس می کنند و از میان آنها ۴۶ نفر به طور تصادفی در پژوهش شرکت کردند. سپس به دو گروه ۲۳ نفره تقسیم شدند. پس از پرسشنامه تاب آوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) پرسشنامه پذیرش و عمل نسخه دوم (AAQ-II) توزیع شد. گروه آزمایش در جلسات آموزشی در ۸ هفته و هر جلسه به مدت ۶۰ دقیقه شرکت داشتند. یافته های پژوهش با استفاده از روش تحلیل کواریانس، تجزیه و تحلیل شد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که مشاوره گروهی مبتنی بر سیستم خانواده درونی بر انعطاف پذیری (۰/۱۸۹) و تاب آوری (۰/۱۸۹) زنان شاغل در آموزش و پرورش شهرستان چادگان تاثیر معنادار دارد.

کلمات کلیدی:

زنان شاغل، انعطاف پذیری، تاب آوری، سیستم خانواده درونی (IFS)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1264798>

